

Udgift for Samfundet. Det er kalkuleret til 3 Mill. Kr. (*Socialministeren* [Borgbjerg]: 2 Mill.). Ja, under visse Forudsætninger kan det maaske nedsættes til 2 Mill., men hvis denne Lov skal gennemføres i sin fulde Konsekvens, vil det blive 3 Mill. Og selv om det kun bliver 2 Mill. Kr. efter den Tabel, som den højtærede Regering opstiller med Hensyn til det offentlige Udgifter, er det dog en betydelig Udgift, hvorfor man maa kræve en nøje Undersøgelse.

Hvis ikke andre foreslaar Udvalg, vil jeg i alt Fald foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg. I dette Udvalg bør man ogsaa undersøge, om man ikke kan gøre Forsikringsprincippet gældende overfor hele dette Forhold, om man ikke kan inddrage det hele under Spørgsmaalet om en Barselsforsikring, hvis det viser sig paakrævet, at disse Tidsfrister skal udvides. Det er jo umuligt paa Grundlag af det Materiale, der her foreligger, at dokumentere, om en Periode paa 4 Uger er for kort eller ej, og jeg vil mene, at man ikke fra Rigsdagens Side kan foretage en saa betydelig Ændring i Tidsfristerne uden at undersøge, om det er paakrævet, eller hvorledes det offentlige Forhold i saa Fald vil arte sig.

Der er endelig dette, at dette Lovforslag om Barselhvile skulde være et Værn for Børnene og ikke først og fremmest et Værn for Mødrene. Men der mangler Forslaget ganske og aldeles Bestemmelser. Det foreslaas, at enhver Kvinde i de nævnte Perioder, 6 Uger før og 6 Uger efter Fødselen, skal fritages for sit Arbejde, og at hun skal have en Godtgørelse under denne Fritagelse paa 4 Kr. før og 6 Kr. efter Fødselen, uden at der i Forslaget indeholdes nogen som helst Sikkerhed for, at der virkelig ydes Barnet, til Fordel for hvem han skal være fritaget, nogen Hjælp i dette Tidsrum. Med dette Forslag i Haanden kan enhver Kvinde komme og kræve denne betydelige Beløb samtidig med, at hun uden nogen kan gøre hende noget derfor, kan sætte dette Barn i Pleje.

Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man fra anden Side i Regeringen har været opmærksom paa dette Forhold. Den nuværende Justitsminister Steincke har beskæftiget sig med det i den Fremstilling af Forsørgelsesvæsenet, han har udarbejdet. Jeg talte før om, at et Medlem af Regeringspartiet gennemkritiserede og sønderlemmede et tidligere Forslag, og man vil her i Hr. Steinckes Bog kunne finde en sønderlemmende Kritik af det Forslag, som Socialministeren nu har fremsat. Dette Forslag behandles ogsaa i denne Bog, hvor det

foreslaas, at Udvidelsen skal være 6 Uger. Men Hr. Steincke hævder, at det skal være paa visse Betingelser, paa den Betingelse, at Moderen ikke udenfor Ægteskab samlever med Barnets Fader eller med en anden Mand, med hvem hun har Børn — i sidstnævnte Tilfælde kan Udbetaling dog ske, saafremt den kunde foretages, hvis Parterne var gift med hinanden —, og at Moderen, medmindre Sygdom eller Barnets Død forhindrer det, har sit Barn hos sig.

Til Begrundelse af disse Betingelser hævder han, at det skal være for Barnets Skyld, at denne Bestemmelse, denne Barselhvile, disse 6 Uger skal gives fri, og han siger om den modsatte Anskuelse, dette, at det skal være betingelsesløst — og det betingelsesløse ligger jo i det foreliggende Lovforslag —, følgende, som jeg maaske maa have Lov til at citere, og hvori han retter en sønderlemmende Kritik af det foreliggende Lovforslag, hvis betingelsesløse Given ud af offentlige Midler han karakteriserer saaledes: „Den forlorent demokratiske Humanisme og Nutidens slappe Moral har strøget den Art Betingelser i vor Sociallovgivning, men i Overensstemmelse med hele vort Syn paa Ægteskabet og Individets Ansvarsfølelse anser vi det for nødvendigt at opstille Betingelser som de anførte, der kun vil føles urimelige af den ligegyldige og ansvarsløse Mandfolkeegoist.“

Jeg ved ikke, om det ikke er en sønderlemmende Kritik af en anden Ministers Forslag. Disse Udtryk sigter selvfølgelig til dem, der slutter sig til dette Forslag i Almindelighed, men jeg synes ikke, at denne Kritik i og for sig er for haard. Jeg ved ikke, hvorledes de højtærede Ministre har talt sammen om disse Lovforslag, men jeg kan dog ikke tænke mig, at Justitsministeren ikke har søgt at gøre sine Synspunkter gældende, inden Forslagene kom frem paa Rigsdagen.

Vi fra Venstres Side vil af disse Grunde ikke kunne tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og jeg vil mene, det er nødvendigt at foretage en meget indgaaende Undersøgelse af, hvorvidt det i det hele taget er paakrævet, og at man, hvis det viser sig, at der skal træffes ændrede Bestemmelser med Hensyn til disse Forhold, gør hele dette Omraade til Genstand for en social Forsikring, ogsaa for saa vidt angaar de 4 Ugers Hvile, der allerede er fastsat i vor nuværende Lovgivning.

Det andet Spørgsmaal, Kvinders Nat-arbejde, er jo et Spørgsmaal, der har været Genstand for megen Debat gennem en Aarrække, og jeg skal ikke gentage de